

Αντί για το θυμό προτίμησε την πραότητα και την προσευχή.

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:new.alepposuryoye.com

Στη Μονή του αγίου Ονωράτου, στη νό-τια Ιταλία, ζούσε ένας πολύ ενάρετος και πρά-ος άνθρωπος, ο Λιβερτίνος. Αυτός ήταν άξιος μαθητής του Αγίου Ονωράτου και συνεχιστής του έργου του. Μια μέρα συνάντησε αυτόν τον Λιβερτίνο ο κόμης των Γότθων Δαρδάς με πο-λύ στρατό. Κάποιοι άνθρωποι λοιπόν του κό-μη Δαρδά τον κατέβασαν από το άλογό του, στο οποίο ίππευε, και του το πήραν. Εκείνος δέχθηκε πρόθυμα την αδικία αυτή και δεν άφη-σε το θυμό να κυριέψει την καρδιά του. Και μάλιστα τους έδωσε και το μαστίγιο, για να χτυ-πούν το άλογο, για να προχωρεί καλά.

Οι Γότθοι πήραν το άλογο και με γρή-γορο καλπασμό έφθασαν στον ποταμό Βουλτούρο. Άρχισαν λοιπόν ο καθένας να χτυπά το άλογό του, για να περάσουν τον ποταμό, αλλά τα άλογα δεν υπάκουαν. Φαινόταν ότι κάτι τα κρατούσε και δεν μπορούσαν να κινηθούν. Ο ποταμός, όπως έδειχναν τα πράγματα, ήταν γι' αυτά

φοβερός, σαν να είχαν μπροστά τους απότομο κρημνό.

Επέμεναν οι ιππείς, τα χτυπούσαν, τα κεντούσαν με τα σπιρούνια, αλλά εκείνα έμεναν ακίνητα. Στο τέλος κουράστηκαν πια να τα κτυπούν και σταμάτησαν. Κάποιος απ' αυτούς είπε:

- Αυτά τα παθαίνουμε γιατί κάναμε κα-κό στον άνθρωπο του Θεού. Του πήραμε το άλογο με βιαιότητα, ενώ εκείνος μας έδειξε μακροθυμία και δεν οργίστηκε καθόλου με μας.

Αμέσως τότε γύρισαν πίσω, βρήκαν τον Λιβερτίνο να προσεύχεται και του είπαν:

- Πάρε το άλογό σου, άνθρωπε του Θεού.

Εκείνος τους απάντησε:

- Πηγαίνετε στο καλό. Δεν έχω ανάγκη από το άλογο.

Αυτοί όμως άφησαν το άλογο εκεί, και μάλιστα σήκωσαν τον Λιβερτίνο και τον ανέ-βασαν πάνω στο άλογο, απ' όπου τον είχαν προηγουμένως κατεβάσει.

Έπειτα έτρεξαν με τ' άλογά τους, πλη-σίασαν τον ποταμό και τα άλογα πλέον τον πέρασαν τόσο εύκολα, σαν να μην είχε καθό-λου νερό.

(«Ο θυμός, η οργή και η θεραπεία τους», εκδ. Ετοιμασία, Ι. Μ. Τιμίου Προδρόμου, Καρέας 2008, σ. 86-87)